

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6174-04-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב
ת"פ 64402-12-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב
ת"פ 13897-05-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב

לפני **כבוד השופטת רבקה גלט**

בעניין: **המאשימה** **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עו"ד יעבץ

נגד

הנאשם **יונתן קורנילוב**
ע"י ב"כ עו"ד חן

גזר דין

העבירות

הנאשם, כבן 30, הורשע על פי הודאתו, בשתי עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

על פי תיאור העובדות, לאחר שפוטר הנאשם מעבודתו כשליח בחברת שליחויות, ביום 30.11.22, הגיע למקום העבודה, אך הוצא משם. לאחר מכן, הגיע שוב למשרד החברה כשבידו אלה, התקרב אל מנהל החברה (המתלונן) ואמר לו "אני אהרוג אותך", לפיכך הוצא מהמקום ונלקחה ממנו האלה. בהמשך היום הגיע למקום מגורי המתלונן, יצא מרכבו, השחזו דבר מה על הרצפה והמשיך לנסוע באזור כשעה. למחרת, בסמוך לשעה 05:30 הגיע שוב למקום וצעק "לקחת לי את האלה? אני אראה לך מה זה, תרד לפה אני אגמור אותך" (להלן: התיק הראשון).

הנאשם ביקש לצרף שני תיקים נוספים התלויים נגדו.

בת"פ 6440-12-22, הורשע על פי הודאתו בעבירות כלפי סבתו, עמה התגורר. פירוט העובדות הוא כי ביום 6.2.22 וביום 12.2.22, ניתנו נגדו צווי הרחקה מסבתו, מכוח החוק למניעת אלימות במשפחה, ולפיו נאסר עליו להטרידה או להתקרב למקום מגוריה. ביום 12.2.22, הפר את הצו בכך שהגיע לבית בן זוגה, שם שהתה בשל חששה מפניו, דפק על הדלת, צלצל מספר פעמים בפעמון והכה בדלת ברגלו. ביום 10.2.22, חייג אליה תוך הפרת הצו, והפציר בה לתת לו מפתח לבית, קילל ואיים עליה כי אם לא תעשה כן, ירצח אותה ואת בן זוגה. בכתב האישום שני אירועים קודמים, הקשורים למערכת יחסיו עם סבתו, אשר הם שהובילו ככל הנראה להוצאת צו ההגנה: ביום 4.1.22, שבר חפצים רבים בבית, ובהיותו תחת השפעת אלכוהול איים על סבתו כי ישרוף את הבית, אז יצאה והזעיקה

עמוד 1 מתוך 8

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6174-04-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב
 ת"פ 64402-12-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב
 ת"פ 13897-05-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב

משטרה. כשהגיעו שוטרים, סירב לפתוח את הדלת לפי הוראתם ואמר לשוטר "אני אצית את עצמי וזה יהיה הריגה עליך... זה יהיה עליכם, לכו מפה", זאת לאחר שהצטייד בבקבוק פלסטיק ובו חומר הנדמה לבנזין. לאחר מספר דקות הגיע שכן שדובב את הנאשם והוא פתח את הדלת אך התנגד למעצר תוך הנפת ידיו ואמר לשוטר: "זוז אל תתקרב אלי מאחורה". קודם לכן, ביום 15.12.21, הגיעה סבתו לביתה ומצאה כי חפצים שונים שלה פזורים מחוץ לבית. לשאלתה לפשר העניין, אמר לה: "זה הבית שלי אני אעשה מה שאני רוצה". לאחר מכן, הדליק גחל לצורך עישון נרגילה והניחו על הרצפה. כשהזירה אותו סבתו כי הוא עלול לשרוף את הבית, אמר שזה הבית שלו, הוא יעשה כרצונו וישרוף את הבית ואת עצמו. בגין מעשים אלה, הורשע ב-2 עבירות של הפרת צו לפי סעיף 287 לחוק, 3 עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק, והיזק לרכוש לפי סעיף 452 לחוק (להלן: התיק השני).

בת"פ 13897-05-22 הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186 לחוק. על פי תיאור העובדות, ביום 9.2.22, בעקבות דיווח אלמוני למשטרה שלפיו אדם משתולל ברחוב ומחזיק בסכין, הגיעו שוטרים למקום. שוטר קרא אל הנאשם להשליך את הסכין שבידו, והוא השליכו מתחת לרכב חונה. מיד נתבקש הנאשם לעצור במקום, אך לא הקשיב ומשאחז בו השוטר התנגד בכוח (להלן: התיק השלישי).

לנאשם אין כל עבר פלילי.

המחלוקת בה יש להכריע היא האם יש צורך להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות כעמדת התביעה, או שמא ניתן להימנע מכך, ולהסתפק בענישה ללא רכיב מאסר בפועל, כעתירת הנאשם.

התסקירים

ביום 16.11.24 הוגש תסקיר המתאר את הנאשם כרווק המתגורר בגפו ועובד כשכיר במוסד. נכתב כי עלה לישראל בינקותו, יחד עם אמו וסבתו, ולא היה לו מעולם קשר עם אביו. בהיותו כבן 7 נפטרה אמו, והוא נותר עם סבתו, עמה היו לו יחסים קרובים מאד. הנאשם סיים לימודי תיכון ושירת בצה"ל כטכנאי בחיל האוויר. עם תום שירותו המשיך להתגורר עם סבתו, אך בעקבות העבירות, עבר להתגורר בגפו בדירה אחרת. לדבריו, לאחר שירותו הצבאי התאשפז למשך כחודש בשל מצב נפשי דכאוני, אך מאז לא היה בטיפול נפשי. עולה כי אין לנאשם כל עורף משפחתי פרט לסבתו ויחסיו עמה קרובים מאד. הנאשם תיאר כי העבירות בוצעו במהלך 4 חודשים בהם חווה תסכול גדול עקב פיטוריו ממקום עבודתו הקודם, התקשה להכיל את המצוקה והדבר הוביל לקושי בתפקוד ובוויסות, וצריכת אלכוהול מופרזת. אף האירוע בו נתפס ברשותו סכין התרחש לדבריו בעת שהיה תחת השפעת אלכוהול בשל אותו משבר. אשר לעבירות הפרת הצו, מסר כי מדובר היה בניסיונות ליצור קשר על מנת להסדיר דברים, ושלל כוונות אלימות. הנאשם שלל צורך בטיפול בתחום ההתמכרות או בתחום הנפשי, וטען

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6174-04-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב
 ת"פ 64402-12-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב
 ת"פ 13897-05-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב

כי התנהלותו נבעה ממצב רוחו דאז, אך איננו חושש מתגובה דומה שלו בעתיד. שרות המבחן קיים פגישה עם סבתו של הנאשם, ועלה כי התקיים ביניהם קשר קרוב כל השנים. עם זאת, עלה כי הוא התקשה לקבל בני זוג לצדה, בעוד שהיא פיתחה אצלו קשר תלתי כלפיה, ולא אפשרה לו לבסס דרך עצמאית גם בבגרותו. לרקע זה היו עימותים, אך ללא אלימות. אשר לעבירות, מסרה הסבתא כי באותה תקופה נעשה לנאשם עוול, ושללה התנהלות התמכרותית או פסיכוטית. כמו כן, מסרה כי היא יזמה את הקשר עמו חרף צו ההגנה. עלה מדבריה כי כיום מידת התלות הרגשית ביניהם הצטמצמה, והם מתגוררים בנפרד, לצד קשר קרוב ומיטיב. התרשמות קצין המבחן היא כי הנאשם ללא כל דפוס עברייני, מקיים שגרת חיים נורמטיבית, והעבירות חריגות לאורח חייו ועמדותיו. העבירות בוצעו לרקע תקופת משבר בה סבל מקושי בשליטה בכעסים. בוצעה הערכת מסוכנות, ועמדת שרות המבחן היא כי הסיכון להישנות עבירות אלימות נמוך, והחומרה הצפויה ככל שתישנה עבירה, ברמה נמוכה. עם זאת, נוכח חוסר הבהירות בעניין מצבו הנפשי, בהעדר תיעוד רפואי, הומלץ על דחייה לצורך השלמת האבחון. במקביל, הנאשם נמצא מתאים לביצוע של"צ.

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, מצאתי לנכון לדחות את הדיון על מנת שהנאשם ישולב בטיפול אצל שרות המבחן. בהמשך, ביום 24.2.25, הוגש תסקיר משלים. נכתב כי הנאשם שיתף פעולה, הסביר שאין בידו מסמכים רפואיים בעניין הטיפול הנפשי שקיבל בעבר, גילה נכונות וקבע תור לרופא פסיכיאטר, לצורך הגשת תעודה רפואית לקצין המבחן. אלא שהתור נקבע לחודש מאי 2025. בשיחות עם קצין המבחן, הנאשם שב ונטל אחריות, וההתרשמות היא כי הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי ויציב. כמו כן, ההתרשמות היא כי הוא שומר על מערכת יחסים קרובה ומיטיבה עם סבתו, שמסרה כי כיום הוא גם מסייע לה פיזית וכלכלית. קצין המבחן חזר על הערכתו לפיה העבירות היוו חריג בחיי הנאשם, ואינן מאפיינות אותו. המדובר במי שמחזיק בערכים חיוביים ומתנגד לשימוש באלימות, על כן הסיכון העתידי נמוך. לאור כל אלה, ולמרות שטרם נתקבל מידע אודות מצבו הנפשי, הומלץ על צו מבחן במהלכו יעבור בדיקה פסיכיאטרית. על מנת לאפשר לנאשם להמשיך ולחזק אלמנטים מתפקדים בחייו, הומלץ על של"צ, מבחן, ופיצוי למעסיק באישום הראשון.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה טענה כי נסיבות העבירות מלמדות על מסוכנות הנאשם. בעניין העבירות כלפי סבתו, הפנתה לכך שגם צו הרחקה לא הועיל, ולעובדה שהנאשם לא הסתפק במילות איום, אלא ביצע מעשה מדגים בכך שהניח גחל דולק על רצפת הבית כשאיים לשרוף אותו. נטען כי יש משנה חומרה בכך שחלק מן העבירות בוצעו תחת השפעת אלכוהול וקיים רקע נפשי שלא נבדק. המאשימה סבורה כי לגבי התיק הראשון, המתחם ההולם נע בין 6 ל-15 חודשי מאסר; בתיק השני, המתחם נע בין מספר חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר; בתיק השלישי, המתחם נע בין מספר חודשי מאסר ל-12

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6174-04-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב
 ת"פ 64402-12-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב
 ת"פ 13897-05-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב

חודשי מאסר. כיוון שאין לנאשם כל עבר פלילי, אך מצד שני לא עבר טיפול, עתרה התביעה להטיל עליו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם טענה כי מדובר בצעיר ללא כל עבר פלילי, שחווה תקופה קשה לפני מעל 3 שנים, וכל העבירות בוצעו בתקופה ממוקדת של 4 חודשים בחייו. נטען כי הנאשם צמח בתנאים קשים, לאחר שאיבד את אמו בילדותו, אך סיים תיכון ושירת שירות מלא בצה"ל. כיום הוא עובד לפרנסתו אך אין לו כל עורף כלכלי. משמעות הטלת עבודות שירות עליו תהיה גורלית שכן לא יוכל להתפרנס, ועל כן יאלץ לעזוב את הדירה שהוא שוכר, ולא יהיה לו מקום מגורים. עוד הפנתה ב"כ הנאשם לכך שעל פי התסקירים, הנאשם מקיים מערכת יחסים קרובה יציבה ומיטיבה עם סבתו המתלוננת ואין כל מסוכנות מצדו כלפיה. לנוכח נסיבות חייו הקשות והייחודיות, עתרה ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שרות המבחן ולהטיל של"צ, צו מבחן ופיצוי למתלונן בתיק הראשון.

הנאשם בדברו האחרון, אמר כי הוא מתבייש במה שעשה, והסביר כי התקופה הבעייתית חלפה ולא יחזור עליה. עוד אמר כי מזה שנה, הוא שוכר דירה לראשונה בחייו, ומקיים מערכת יחסים קרובה עם סבתו. בעניין עתירת התביעה הוסיף: "אם בית המשפט ישלח אותי לעבודות שירות אני אקלע לקשיים כלכליים, אין מי שיפרנס אותי, אני לא יודע מה אני יעשה, אין לי חסכוניות לשלם את שכר הדירה".

מתחם העונש ההולם

מדיניות הענישה הננקטת בדרך כלל כלפי עבירות איומים, היא תקיפה. זאת, על מנת להגן על האינטרס הציבורי של שמירת שלווה חייו של הפרט (ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מד"י (06.09.89)). בייחוד, הדגיש בית המשפט העליון את חשיבות הדבר, במסגרת התא המשפחתי (רע"פ 182/13 משה נ' מד"י (21.01.13)).

עם זאת, קשת העונשים המוטלים בגין עבירות איומים במשפחה היא בעלת מנעד רחב ביותר, ולא בכדי. המציאות מזמנת מגוון אינסופי של אירועים ומערכות יחסים, אשר ביצוע עבירת איומים בגדרם, הוא בעל מאפיינים ייחודיים המצדיקים התייחסות פרטנית לנסיבות ביצוע העבירה. במקרים רבים ראו בתי המשפט לנכון להחמיר עם מי שהורשעו בעבירת איומים ולהטיל עליהם עונשי מאסר משמעותיים. לעומת זאת, במקרים אחרים, נמצא מקום להקל. לא פעם, גם כשביצע הנאשם עבירות נוספות על עבירת האיומים, הצדיקו הנסיבות את סיום ההליך ללא הטלת עונשי מאסר, וזאת גם כשהיה תלוי נגד הנאשם מאסר על תנאי בר הפעלה (לשם הדוגמא ניתן לעיין: ת"פ 30773-02-13 מד"י נ' מנצור (9.7.13); ת"פ 20943-12-14 מד"י נ' פלוני (20.10.15); ת"פ 23607-05-15 מד"י נ' פלוני (10.5.16); ת"פ 2727-06-15 מד"י נ' כהן (24.2.16); ת"פ 35380-06-17 מד"י נ' פלוני (20.1.19); ת"פ

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6174-04-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב
 ת"פ 64402-12-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב
 ת"פ 13897-05-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב

41369-03-03; ת"פ 16.11.17); ת"פ 51264-07-14 מדי"י נ' פּרץ (16.11.17); ת"פ 7284-01-18 מדי"י נ' אמשלם (27.3.19); ת"פ 7483-07-18 מדי"י נ' חומרי (22.9.19), ת"פ 21079-04-18 מדי"י נ' אביטון (13.7.20); ת"פ 31847-03-12 מדי"י נ' אמבאי (1.7.15); ת"פ 60153-07-12 מדי"י נ' בנגיב (1.7.14); ת"פ 34230-11-14 מדי"י נ' פלוני (11.2.16); ת"פ 62664-09-14 מדי"י נ' מ.א (13.03.16); ת"פ 50605-10-13 מדי"י נ' פלוני (20.04.15); ת.פ. 41892-03-10 מדי"י נ' פלוני (19.3.13); ת.פ. 12 מדי"י נ' דוד (7.3.13)).

גם לגבי עבירות איומים שבוצעו לרקע סכסוך, קיים מנעד ענישה רחב. עונשי מאסר בפועל או בעבודות שירות הוטלו בעיקר במקרים בהם נשא הנאשם מאסר על תנאי בר הפעלה (רע"פ 3739/11 חייט נ' מדי"י (7.5.11); עפ"ג 61198-11-15 קבסה נ' מדי"י (23.12.15); ת"פ 54674-02-15 מדי"י נ' קמרי (4.1.16)). עם זאת, ניתן לאתר במאגרי הפסיקה מקרים מקלים יותר, בהם הסתפק בית המשפט בענישה הצופה פני עתיד, או אף האריך מאסר על תנאי בר הפעלה, בהתקיים שיקולי שיקום ממשיים (ת"פ 5223/07 מדי"י נ' ליאני (6.1.10); ת"פ 7872-09-14 מדי"י נ' אלדד (20.1.16); ת"פ 13718-01-11 מדי"י נ' אבן אור (24.12.14)).

על חומרתה של עבירת החזקת הסכין, כבר נכתב רבות (רע"פ 242/07 אולימבוב נ' מדי"י (11.1.07); רע"פ 2932/08 מרגאן נ' מדי"י (12.6.08)). עם זאת, גם בגין עבירה זו קיים מנעד ענישה רחב, שכן נסיבות העבירה משתנות ממקרה למקרה ואין דומה המחזיק בסכין בנסיבות מסוכנות או מחשידות, למי שהחזיקה בהיסח דעת, ללא כל הקשר אלים, אשר בעניינו אף ניתן לשקול סיום ההליך בלא הרשעה (ע"פ 13441-01-18 מדי"י נ' ארמוזה (11.2.19)).

נקבע כי המתחם בגין החזקת סכין מתחיל במאסר על תנאי (ת"פ (מח' חי) 52826-03-22 מדי"י נ' אבו שאח (20.7.23); ופעמים רבות הסתיים ההליך בענישה הצופה פני עתיד בלבד (עפ"ג (מח' מרכז) 48024-06-23 יחיא נ' מ"י (4.12.23); עפ"ג 27461-06-23 אלעבד נ' מ"י (26.6.23); רע"פ 529/10 שאלתיאל נ' מדי"י (1.2.10); רע"פ 1490/12 אבו גוש נ' מדי"י (15.7.12); רע"פ 110/10 זלה נ' מדי"י (7.1.10); ע"פ (מח' ים) 20305-03-16 מדי"י נ' זיסרמן (10.7.16); ת"פ (מח' ב"ש) 31052-10-10 מדי"י נ' אמשיקאשבילי (12.6.11); ת"פ 19890-03-16 מדי"י נ' אבשלומוב (18.4.17); ת"פ 2641-01-17 מדי"י נ' חזיזה (15.10.18); ת"פ 21131-07-16 מדי"י נ' ווקנין (29.10.18)).

בעניינו, בשים לב לכך שהעבירות בשלושת כתבי האישום בוצעו בהקשרים נפרדים, ייקבע מתחם נפרד לכל אחד מהם. לצד זה, בהמשך אתיחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, שהשפיעו על מכלול העבירות.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6174-04-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב
 ת"פ 64402-12-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב
 ת"פ 13897-05-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב

בתיק הראשון, הנאשם הגיע למקום העבודה משם פוטר, ואיים על מעסיקו. לאחר שהורחק, לא נרתע והגיע למקום מגוריו פעמיים, שם איים עליו שוב, ויש להניח כי התנהלותו הטילה פחד ובהלה. לצד זה, אני מתקשה לראות נסיבה לחומרה בכך שהוא "השחיו דבר מה על הרצפה", שכן פישרה של נסיבה זו לא הובהר, ולא ידוע לבית המשפט מה זיקתה לעבירה. כמו כן, אתחשב בכך שהעבירה בוצעה בתקופה של משבר אישי משמעותי שעבר הנאשם. לדעתי, בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, ולנסיבות המקרה, המתחם ההולם נע בין עונש הצופה פני עתיד בליווי רכיבים נוספים, ובין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול שירוצו בעבודות שירות.

בתיק השני, ביצע הנאשם שורת עבירות איומים והפרת צו כלפי סבתו, בתקופה ממוקדת של מספר חודשים. בנוגע לפרשה זו, אני סבורה כי יש לקבוע מתחם כולל בהתאם למבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'בר נ' מד"י (29.10.14)). יש לקחת בחשבון כי הנאשם איים על סבתו אשר בביתה צמח והתגורר, כי ישרוף את ביתה, ובכך היה כדי להטיל עליה פחד גדול. בהמשך, הנאשם התפרע בביתה תחת השפעת אלכוהול, פגע ברכושה, ואיים לשרוף את ביתה. כשהגיעו שוטרים, איים גם עליהם, כי יצית את עצמו, ורק לאחר פעולות שכנוע הצליחו שוטרים לחדור לביתצ בו נעל את עצמו. בשל חששה הרב מפניו, נאלצה סבתו לעזוב את ביתה ועברה להתגורר אצל בן זוגה, אך גם לשם הגיע הנאשם, תוך הפרת צו הגנה שניתן נגדו לפי בקשתה, ואיים לרצוח אותה ואת בן זוגה. מסכת זו היא בעלת חומרה בלתי מבוטלת, שכן הנאשם הטיל טרור ופחד כלפי מי שגידלה אותו לבדה, והיטיבה עמו כל חייו. לצד זה, אין מחלוקת על כך שבמהלך ההתרחשויות הנאשם איים שוב ושוב כי ישרוף את עצמו. כבר נקבע בפסיקת בית המשפט העליון כי גם איומים בפגיעה עצמית עשויים לגבש עבירה, בהפעילם סחיטה רגשית כלפי נמען האיום, ואין כל ספק לגבי תחולת העבירה מקום בו דברי האיום התייחסו הן לפגיעה עצמית והן לפגיעה באחרים. ואולם, לצד זה, לא ניתן להתעלם מן הגוון הנואש המלמד על מצבו הרגשי הקשה של הנאשם באותה עת (רע"פ 8736/15 צוברי נ' מד"י (17.1.18)). לדעתי במכלול הנסיבות, המתחם ההולם לתיק השני נע בין 3 חודשי עבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

בתיק השלישי נראה הנאשם ברחוב כשבידו סכין. אמנם אלמוני הזעיק את המשטרה, אך לא נטען כי הנאשם פעל באלימות כלשהי, הגם שעולה מן התסקיר כי לדבריו היה נתון תחת השפעת אלכוהול. בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי המתחם בגין עבירה זו מתחיל במאסר על תנאי ונע עד 5 חודשי עבודות שירות.

העונש המתאים לנאשם - חריגה משיקולי שיקום

כאמור בפתח גזר הדין, אין לנאשם כל עבר פלילי.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6174-04-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב
 ת"פ 64402-12-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב
 ת"פ 13897-05-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב

כתבי האישום שלפניי מכנסים את מסכת הסתבכותו היחידה של הנאשם בתקופה ממוקדת בת 3-4 חודשים, בשלהי שנת 2021, ובתחילת שנת 2022. פרט לפרשה זו, התנהלו חייו ללא רבב.

עולה כי מדובר במקרה חריג ומיוחד, בו ניצב לפני בית המשפט בחור צעיר שצמח ללא כל עורף משפחתי, ונסיבות חייו קשות במיוחד. לנאשם לא היה מעולם קשר כלשהו עם אביו, ועלה ארצה עם אמו וסבתו. בהיותו ילד רך, איבד את אמו יחידתו, שמצאה את מותה בתאונת דרכים, ומאז נותר עם קרובת משפחתו היחידה, היא סבתו המתלוננת בתיק השני. למרות הקושי וכנגד כל הסיכויים, הפך לצעיר נורמטיבי ומתפקד, סיים לימודי תיכון, שירת בצה"ל, ועובד לפרנסתו.

עולה מן התסקירים, ומשיחתי הארוכה עם הנאשם בדיון, כי פרשת העבירות שלפניי היא תוצאת תקופה משברית שעבר לפני למעלה מ-3 שנים, לאחר שפוטר ממקום עבודתו הראשון, וחש תסכול וחוסר יציבות בחייו. אכן, מצבו התדרדר לביצוע עבירות בעלות חומרה, הן כלפי מעסיקו לשעבר, והן כלפי סבתו, אך הוא הצליח להיחלץ מן המשבר, ושב לנהל אורח חיים יציב. שירות המבחן מסר התרשמותו העקבית, לפיה העבירות היוו חריג ממוקד לאורח חייו, ולערכים בהם הוא מאמין. נוכח ההתרשמות החיובית, נקבע כי המסוכנות להישנות עבירות נמוכה, וכי למעשה ניתן להמליץ על ענישה שיקומית בעניינו, אף ללא צורך בטיפול.

העניין היחיד שנותר לבירור לדעת שירות המבחן הוא מצבו הנפשי של הנאשם, לנוכח דבריו שלו אודות אשפוז קצר בו שהה בעבר הרחוק, בשל דיכאון. אינני סבורה כדעת התביעה כי יש בכך כדי לערער את תוקף המלצת התסקיר, בו מופיעה סקירה מקיפה ומעמיקה של דמות הנאשם ומצבו כיום.

היות שמתחם העונש ההולם שקבעתי בגין התיקים הראשון והשני אינו מחייב הטלת מאסר בפועל, ולאור שיקולי השיקום, אני סבורה כי בגינם יש להטיל עונש בתחתית המתחם.

אשר לתיק השני, קבעתי קודם כי המתחם ההולם יחל בעונש של עבודות שירות, אך בבואי לקבוע את העונש המתאים לנאשם חשוב להתייחס במקרה חריג זה לנסיבות יחסיו עם סבתו המתלוננת. על פי התסקירים עולה כי בעבר, יחסייהם היו קרובים עד כדי תלותיותו בה, ופגעו ביכולתו לבסס דרך עצמאית גם בבגרות. נדמה שיש להביט על מסכת העבירות הסוערת, לרקע מערכת היחסים המורכבת. עם זאת, שירות המבחן קובע באופן חד משמעי כי מאז העבירות התייצבה מערכת היחסים, צומצמה תלותיות הנאשם, ובין היתר הוא עבר להתגורר בגפו, לצד המשך ניהול יחסים קרובים ומיטיבים עם סבתו. לא זו אף זו, על פי התסקיר, מזה זמן שהנאשם תומך בה פיזית וכלכלית. לדעת שירות המבחן כיום לא נשקפת מסוכנות ממשית מצד הנאשם, הן באופן כללי, והן ביחסיו עם המתלוננת. אני סבורה כי האופן בו שיקם את חייו ואת יחסיו עמה מאז, מחייב להתחשב בשיקולי שיקומו, על פי המלצת שירות המבחן.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6174-04-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב
 ת"פ 64402-12-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב
 ת"פ 13897-05-22 מדינת ישראל נ' קורנילוב

התרשמותי מן הנאשם טובה מאד, כבחור נבון וקשוב, בעל ערכים חיוביים. נסיבות חייו הקשות גרמו למשבר קצר בחייו לפני מספר שנים, אך לא נשקפת ממנו כל מסוכנות כיום. לכן, לדעתי לא יהא זה מוצדק ומידתי לטלטל את עולמו ולפגוע בשיקומו וביציבות חייו, על ידי הטלת מאסר בעבודות שירות, בשעה שהרתעה אישית אינה נדרשת. מסקנה זו מתחזקת נוכח הסכנה לכך שהטלת עבודות שירות תוביל לאבדן מקום עבודתו, באופן שלא יוכל לממן את מגוריו, וכך עלול הוא להתדרדר, באין כל עורף משפחתי תומך. לפיכך, יוטל עונש החורג לקולא מן המתחם שנקבע בתיק השני, וזאת משיקולי שיקום.

לאחר כל זאת, אני גוזרת את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שלא יבצע עבירות של איומים.
- ב. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שלא יבצע עבירות של הפרת צו, או החזקת סכין, או היזק לרכוש.
- ג. שלי"צ בהיקף של 200 שעות בפיקוח שרות המבחן.
- ד. צו מבחן למשך שנה.
- ה. פיצוי למתלונן בתיק הראשון, בסך 1,800 ₪, אשר יופקד במזכירות ב-3 תשלומים חודשיים החל מיום 1.5.25 ובכל 1 לחודש עוקב.
- ו. קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם ב-4 תשלומים חודשיים החל מיום 1.8.25 ובכל 1 לחודש עוקב.

פיקדונות יוחזרו בכפוף לכל הוראה חוקית.
 זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ז אדר תשפ"ה, 27 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.

רבקה גלט, שופטת